

deholde bestemmelser om maksimale butiksstørrelser og det samlede etageareal til detailhandelsformål inden for lokalplanområdet.

Minimumskravet til lokalplanernes indhold nødvendiggøres af lovens almindelige ramkestyringsprincip, idet bestemmelsen har til formål at sikre, at regionplanernes retningslinier og kommuneplanens rammebestemmelser om maksimale butiksstørrelser og mulighederne for butikksbyggeri optages i de enkelte lokalplaner, der som den eneste plantype har direkte retsvirkning for den enkelte grundejer.

En lang række lokalplaner indeholder i dag mulighed for butikksbyggeri i et upræcist angivet omfang. Byggemulighederne i disse planer berøres ikke af lovforslaget, i det omfang lokalplanpligten for det pågældende projekt er opfyldt med den gældende lokalplan. Såfremt det er nødvendigt at ændre på lokalplanens bestemmelser, skal lovforslagets bestemmelser følges.

Ligesom for de øvrige plantyper stilles der forslag om en bedre belysning af planens konsekvenser. For lokalplanforslag drejer det sig om bebyggelsens påvirkning af bymiljøet, herunder den eksisterende bebyggelse i området, friarealer og trafikale forhold.

Baggrunden for forslagene er, at undersøgelser af lokalplanpraksis, foretaget i forbindelse med Detailhandelsudvalgets arbejde, viser, at lokalplaner ofte ikke indeholder bestemmelser, der regulerer maksimale butiksstørrelser, det samlede butikksareal inden for lokalplanens område eller bebyggelsens udformning og udseende med henblik på en indpasning i det eksisterende bymiljø.

Detailhandelsudvalget har vurderet, at der er behov for at få ændret upræcise lokalplaner, f.eks. lokalplaner med brede anvendelsesbestemmelser uden en præcis angivelse af mulighederne for butikksbyggeri i områderne. Lovforslaget indeholder ikke et krav om revision af gældende upræcise lokalplaner.

Varetagelsen af de statslige interesser

Miljø- og energiministeren har efter den gældende lov ansvaret for den sammenfattende fysiske planlægning og for, at der foretages de undersøgelser, som er nødvendige herfor. Miljø- og energiministeren kan til varetagelse af de statslige interesser fremsætte indsigelse over for forslag til regionplaner, jf. lovens § 29, stk. 1. Ministeren kan endvidere pålægge amtsråd og kommunalbestyrelser at bringe lovens bestemmelser i anvendelse eller overtage amtsråds og kommunalbestyrelses beføjelser, jf. § 3, stk. 3 og 4. Miljø- og energiministeren kan også vælge at indbringe en endeligt vedtaget plan for Naturklagenævnet, hvis der er rettlige spørgsmål, jf. §§ 58 og 59.

Ministerens vil i overensstemmelse hermed følge amters og kommuners planlægning for detailhandel og om nødvendigt anvende lovens beføjelser. Forslaget indebærer, at ministeren, specielt i overgangsperioden indtil de første region- og kommuneplaner, udarbejdet efter lovens regler, foreligger, skal følge udviklingen nøje og om nødvendigt anvende lovens beføjelser.

Overgangbestemmelser

Under hensyntagen til lovens almindelige ramkestyringsprincip skal nye arealudlæg fastlægges i regionplanerne, inden de kan optages i kommuneplanen. Da amtskommunerne ikke kan nå at indarbejde regionplanbestemmelser efter lovforslagets regler i regionplanrevision 1997, indeholder lovforslaget bestemmelser for kommunernes planlægning i overgangsperioden.

Lovforslaget giver kommunerne mulighed for at vedtage planer for butikker i de områder, der er udlagt til centerformål inden for et lokalcenter, bydelscenter eller bykernecenter i det omfang planerne ikke giver mulighed for butikker med et maksimalt bruttoetageareal, der overstiger 3.000 m² for dagligvarebutikker og 1.000 m² for udvalgsvarebutikker.

Miljømæssige, erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget skal modvirke koncentration af detailhandel til de 20-30 største byer og skal sikre, at den væsentligste del af detailhandelen placeres i bymidten. Planlægningen skal fremme et varieret butiksudbud i mindre og mellemstore byer samt i de enkelt bydele i de større byer. Planlægningen skal desuden sikre at arealer til butikksformål udlægges, hvor der er god tilgængelighed for alle trafikarter, herunder især den gående, cyklende og kollektive trafik.

Miljømæssige konsekvenser

Trafikale og forureningsmæssige konsekvenser

En fortsat koncentration af detailhandel til færre byer betyder, at kunder fra områder med svigtende butiksforsyning eller udbud skal køre længere og i stigende grad bliver afhængige af rådighed over bil. Den decentrale detailhandelsstruktur med fastholdelse af et lokalt erhvervsgrundlag i en række byer vurderes at ville bremse stigning i rejseafstand og bilafhængighed til indkøb.

Lovforslagets krav om, at butikkerne placeres med god adgang for gående, cyklende og kollektiv trafik, sikrer, at bystrukturen også er velfungerende under andre transportmæssige forudsætninger end i dag.